

Tập sống với khuyết điểm của mình

Vào một ngày trong sáng giữa mùa mưa. Một con công đang vui vẻ nhảy múa trong một khu rừng. Đột nhiên nó nhớ tới tiếng nói xấu xí của mình. Sắc mặt nó trở nên nhợt nhạt và nước mắt bắt đầu tuôn ra.

Đột nhiên nó trông thấy một con chim sơn ca đang đứng hát trên một cành cây gần đó. Nghe một lúc, con công than thở, “Chim sơn ca có một tiếng hót ngọt ngào mà mọi người yêu mến và ca ngợi, còn tôi khi thốt lên một tiếng thì người ta chế giễu. Tôi thật là xui xẻo!”

Ngay lúc đó nữ thần Juna, vị thần cai quản các vị thần, xuất hiện. Bà hỏi con công, “Tại sao con buồn?” Công nức nở, “Con có một thân hình xinh đẹp được mọi người ca ngợi, nhưng lại có một giọng nói thật là tồi tệ đến nỗi ai cũng chê cười. Vì thế có đẹp cũng vô ích”.

Nữ thần trả lời: “Con là người duy nhất không hài lòng với chính mình. Nhiều sinh vật được Thượng Đế ban tặng với những món quà khác nhau như: con với vẻ đẹp, đại bàng với sức mạnh, sơn ca với tiếng hót ngọt ngào, vân vân. Vì vậy, không nên than phiền về khuyết điểm của mình mà hãy chấp nhận như vậy và vui vẻ lên”.

(Theo Chuyện của mùa hạ)

Em đọc thầm bài “Tập sống với khuyết điểm của mình” rồi trả lời các câu hỏi sau:

1. Con công trở nên buồn bã vì:

- a. Bộ lông không rực rỡ sắc màu.
- b. Không biết bay.
- c. Tiếng nói xấu xí của mình.

2. Tại sao con công lại tự ti về giọng nói của mình?

- a. Vì hát không hay.
- b. Vì thua kém các loài chim khác .
- c. Vì sợ mọi người chê cười.

3. Nữ thần Juna khuyên con công điều gì ?

- a. Mỗi loài đều có vẻ đẹp riêng, nên hài lòng với những gì mình có.
- b. Hối tiếc về những khuyết điểm của bản thân.
- c. Đừng buồn bã nữa.

4. Các cặp từ sau, đâu là cặp từ trái nghĩa ?

- a. Chế giễu – chê cười
- b. Xui xẻo – may mắn
- c. Vui vẻ - hài lòng